

॥५२॥ इत्यनुशासनपर्वणि नैलकंठेभ्यो भारतभावदापे त्रिवष्टितमोऽध्यायः ॥६३॥ ॥श्रुतं मे इति ॥१॥ ॥२॥ ॥३॥ ॥४॥ ॥५॥ मार्गेर्मृगसंबन्धिभिः ॥६॥ सौम्यनक्षत्रे मृगशिरसि ॥७॥ ॥८॥ पूषान् पिष्टमया

एते लोकाः पुण्यकृता अन्नदानां महात्मनां ॥ तस्मादन्नं प्रयत्नेन दातव्यं मानवैर्भवि ॥५२॥ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासना
नधर्मे अन्नदानप्रशंसायां त्रिवष्टितमोऽध्यायः ॥६३॥ ॥७॥ युधिष्ठिर उवाच श्रुतं मे भवतो वाक्यमन्नदानस्य यो विधिः ॥ नक्षत्रयोगस्य
दानीं दानकल्पं ब्रवीहि मे ॥१॥ भीष्म उवाच अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनं ॥ देवक्याश्चैव संवा दं महर्षे नारदस्य च ॥ द्वारकामनुसंप्राप्तेना
रदं देवदर्शनं ॥ पप्रच्छेदं वचः प्रभं देवकी धर्मदर्शनं ॥३॥ तस्याः संपृच्छमानाया देवर्षि नारदस्ततः ॥ अचाष्टविधिवत्सर्वतच्छृणुष्व विशांपते ॥
नारद उवाच कृतिकासु महाभागे पायसे न स सर्पिषा ॥ संतर्प्य ब्राह्मणान्साधूँल्लोकानां प्रीत्यनुत्तमान् ॥५॥ रोहिण्यां प्रसृतैर्मार्गैर्मौसैरन्नेन सर्पिषा
पयोन्नपानं दातव्यमनृणार्थं द्विजातये ॥६॥ दोग्ध्रां दत्त्वा सवत्सां तु नक्षत्रे सौमदेव ते ॥ गच्छंति मानुषा लोकास्वर्गलोकमनुत्तमं ॥७॥ आर्द्रायां कृसरं
दत्त्वा तिलमिश्रमुपोषितः ॥ नरस्तरति दुर्गाणि क्षरधारांश्च पर्वतान् ॥८॥ पूषान् पुनर्वसौ दत्त्वा तथैवान्नानि शोभने ॥ यशस्वी रूपसंपन्नो बहूनां जा
यते कुले ॥९॥ पुष्येण कनकं दत्त्वा कृतं वा कृतमेव च ॥ अनालोकेषु लोकेषु सोमवत्स विराजते ॥१०॥ आश्लेषायां तु योरूप्यमृषभं वा प्रयच्छति ॥ स स
र्वभयनिर्मुक्तः संभवान् धितिष्ठति ॥११॥ मघासु तिलपूर्णानिवर्धमानानि मानवः ॥ प्रदाय पुत्रपशून्मा निहरेत्येव मोदते ॥१२॥ फल्गुनी पूर्वसमये ब्रा
ह्मणानां मुपोषितः ॥ भक्ष्यान्काणितसंयुक्तां दत्त्वा सौभाग्यमृच्छति ॥१३॥ घृतक्षीरसमायुक्तं विधिवत्षष्टिकौदनं ॥ उत्तराविषये दत्त्वा स्वर्गलोके मही
यते ॥१४॥ यद्यत्प्रदीयते दानमुत्तराविषये नरैः ॥ महाफलमनंतं तद्भवतीति विनिश्चयः ॥१५॥ हस्ते हस्तिरथं दत्त्वा चतुर्थ्युक्तमुपोषितः ॥ प्राप्नोति परमौ
ल्लोकां न्युण्य कामसमन्वितान् ॥१६॥ चित्रायां दृषभं दत्त्वा पुण्यगंधांश्च भारत ॥ चरंत्यप्सरसां लोके रमन्ते नंदने तथा ॥१७॥ स्वात्यामथ धनं दत्त्वा यदिष्ट
तममात्मनः ॥ प्राप्नोति लोकां सश्रुभानिह चैव महद्यशः ॥१८॥ विशाखायां मनूहां धेनुं दत्त्वा च दुग्धदां ॥ स प्रासंगे च शकटं सधान्यं वस्त्रसंयुतं ॥
पितृदेवांश्च प्रीणाति प्रेत्यानां त्यमश्नुते ॥ न च दुर्गाण्यवाप्नोति स्वर्गलोकं च गच्छति ॥२०॥

च घृतपाचितपिंडान् ॥९॥ अनालोकेषु आलोकोत्तरवर्जितेषु स्वयंप्रकाशे धित्यर्थः ॥१०॥ ११॥ १२॥ फाणितंगोरसविकारः ॥१३॥ १४॥ १५॥ १६॥ १७॥ प्रासंगो धान्यादिपिधानयोग्यं चतुरस्रं ॥१९॥ २०॥

॥६६॥

॥६७॥